

PŘEDSTAVUJEME ZAMĚSTNANCE

Vydrář: „Ocenění by si zasloužil každý člen týmu“

• JIHLAVA – Vyhlášení desítky nejlepších pracovníků PSJ za rok 2009, ke kterému došlo na předvánočním firemním večírku, vytvořilo další potravu pro čtenáře čtvrtletníku Lidé a stavby. Mezi prvními jsme požádali o profilový rozhovor Ing. Jana Vydráře, který pracuje jako vedoucí nabídek Divize Morava.



Nelze začít jinak, než vaším životopisem...

Narodil jsem se 15. října 1981 v Ústí nad Labem. Kořeny naší rodiny jsou však i na Vysočině, kam jsme v mých osmi letech zamířili. Usadili jsme na chalupě v obci Babice, která se nachází mezi Světlou nad Sázavou a Havlíčkovým Brodem. Jsem zatím svobodný a dosud žiji s rodiči, ovšem skoro veškerý volný čas trávím na stavbě svého baráčku. Takřka svépomocí to však jde dost pomalu.

Co děláte, když nestavíte?

Věnuji se přítelkyni a relaxuji při aikidu. K němu jsem se propracoval přes karate a musado.

Jak šlo vaše studium?

Po dvou ročnících v Ústí nad Labem jsem základní školu vychodil v Havlíčkově Brodu. Tamtéž jsem absolvoval gymnázium a po maturitě jsem vyrazil do Prahy na stavební fakultu ČVUT, obor podnikání a řízení ve stavebnictví. Původně jsem chtěl studovat architekturu, ale v přijímacích jsem neuspěl. Dodnes mě to trochu mrzí, ale vystudovaný obor mi dal na stavětinu jiný úhel pohledu, řekl bych realističtější. Asi to tak mělo být.

V Praze jste však pracově nezůstal a našel práci v Jihlavě...

Už v posledním roce vysoké školy jsem začal pracovat v pražské stavební firmě, kde jsem pokračoval i rok po studiu. Poté jsme se však s přítelkyní rozhodovali, zda zůstat v Praze a nebo se vrátit domů. I díky náhodně nalezenému personálnímu inzerátu PSJ, jsem skončil v Jihlavě. Jako přípravník II. jsem začal pracovat od srpna 2007 na oddělení nákupu PSJ pod vedením Ing. Zbyňka Morkuse. Přes pozici přípravník I. jsem byl v říjnu 2009 jmenován do pozice vedoucího nabídek Divize Morava. V té figuruji společně s Ing. Petrem Salingerem.

Co tato práce obnáší?

Musím přečíst veškeré zadávací podklady pro výběrová řízení. Poté, co je důkladně projdu, musím jejich jednotlivé části rozdělit mezi své kolegy k ocenění. Následně se ke mne naceněné podklady vrátí ke konečné kompletaci. Pak už nezbyvá než doufat, že naše cena u investora obstojí. Podobně, jak se to v poslední době podařilo u rekonstrukce Hotelu Clarion Prague City na Tylově náměstí v Praze, přístavby Dětského centra Jihlava či stavby bytových domů v Horníkové ulici v Brně.

Neláká vás působení přímo na stavbě?

Láká a určitě bych tam jednou chtěl zamířit. Zatím se mi to však nepodařilo, neboť nyní kvůli stavbě baráku potřebuji být blízko domovu a především jsme zavazeni zpracováním nabídek. V současné realitní krizi, kdy byl na Divizi Morava pozastaven velký kontrakt Nová Karolina v Ostravě, musíme tento výpadek vykompenzovat. Při velké konkurenci, která nyní na trhu panuje, to není vůbec jednoduché.

Troufl byste si v budoucnu na roli projektového manažera?

Tato představa je určitě lákavá, ale v současné době bych se na takovou roli necítil. Potřebuji nejdříve nabrat mnoho zkušeností.

Za práci v uplynulém období jste byl oceněn vedením firmy. Byl pro vás rok 2009 nějak specifický?

To si rozhodně nemyslím. Podobně mohl být oceněn kdokoliv z našeho týmu, který se zpracováním nabídek zabývá. Tentokrát to prostě vyšlo na mne. Za jejich práci bych chtěl touto cestou poděkovat svým kolegům Zuzaně Svobodové, Radimu Hlatkému, Pavlu Neckáři, Petru Salingerovi, Mirkovi Štefloví a Martině Pavlišťkové, která se podílí na kompletaci nabídek. Určitě bych však měl dodat, že často spolupracujeme i s technickým úsekem pana Jabulky.

Děkuji za rozhovor a přeji mnoho nejen pracovních úspěchů.

Miroslav Fuks

Tenisový turnaj PSJ kořistí páru Bulant - Vlach

• JIHLAVA – Blížící se čas Vánoc a konce roku je ideálním časem k nejrůznějším neformálním setkáním obchodních přátel či kolegů z firmy. Nejedná se však pouze o společenské akce, besídky a večírky, nýbrž i o četné sportovní akce. Dlouhou tradici má v tomto směru i „Vánoční tenisový turnaj PSJ“, jehož již třináctý ročník se opět uskutečnil na pěti zastřešených kurtech Teniscentra v Jihlavě.

V pátek 4. prosince své reprezentanty samozřejmě vyslalo i PSJ. Ti bohužel skončili ve druhé osmičce zúčastněných. Platilo to o párech Zdeněk Dubec – Martin Bílek, Luděk Stehlík – Milan Ujčík a Pavel Vomela – Jaroslav Hrala. Z vítězství se nakonec radovala dvojice Bulant – Vlach, která ve finálovém klání předčila duo Dobrovolný – Hošek.



Vítězové tenisového turnaje Bulant – Vlach mezi ředitelem turnaje Slavíkem a reprezentantem PSJ, a.s., Martinem Bílkem (vpravo). Foto: PSJ

Ing. Pavel Farkač – muž mnoha profesí

• JIHLAVA – Těžko byste mezi manažery PSJ hledali člověka, který by prošel tak pestrými směsí pracovních pozic na nejvyšších místech. Vedoucí střediska zemních prací Ing. Pavel Farkač byl předsedou JZD, šéfem městské policie, ředitelem Služeb města Jihlavy a též manažerem firmy zabývající se hasičními systémy. Tématem hovoru s jedním z pracovníků, kteří byli zařazeni mezi nejlepší zaměstnance PSJ za rok 2009, je tedy více než dost.



Odkud vedla vaše cesta k pestré profesní dráze?

Narodil jsem se 28. října 1962 v západočeských Klatovech. Po základní škole nabralo mé další vzdělání zemědělsko – ekonomický směr. V Českých Budějovicích jsem vystudoval vysokou školu se zaměřením na ekonomiku provozu zemědělského podniku. Poté následoval nejhůřší rok mého života – základní vojenská služba v Janovicích nad Úhlavou. To byla skutečně drsná a svým způsobem cenná životní zkušenost. Člověk se naučil jednat s nejrůznějšími lidmi.

Co bylo po vojně?

V roce 1986 jsem jako vedoucí organizační jednotky nastoupil do zemědělského družstva Běšiny v okrese Klatovy. V roce 1989 jsem se přesunul na Vysočinu do JZD Okříšky a stal jsem se předsedou střediska Bransouze – Čichov – Radonín. Na toto období vzpomínám velice rád, větší klid a pohodu v zaměstnání jako zde již asi nepoznám. Hodně složitě byly zejména porevoluční roky, které chod družstva dost negativně poznamenaly.

V roce 1992 jste se od zemědělství výrazně odvrátil...

Tehdy se v Jihlavě zakládala městská policie. Uspěl jsem ve výběrovém řízení na post ředitele a mohl jsem se tak výrazně podílet na utváření zcela nové organizace. Zkušeností bylo minimum, existoval základní nedokonalý zákon a tak jsme si mnohé vytvářeli sami a přizpůsobovali to specifikům města. Určitě mi pomohla stáž v Holandsku a zkušenosti kolegů z větších českých měst. Průběžně jsme jednali i se zákonodárci a tak jsme přispěli k postupné proměně a zkvalitnění příslušné legislativy. Rozhodně šlo o velmi zajímavou životní etapu a jsem rád, že jsem během pětiletého působení výrazně přispěl k vytvoření fungující městské policie. Navíc jsem měl možnost v Brně dálkově studovat trestně – právní obor.

Nakolik se dnešní městská policie liší od té před zhruba patnácti lety?

V roce 1997, kdy jsem odtud odcházel, jsme měli 45 strážníků. Dnes jich je o deset více. Navíc se výrazně uplatňuje fenomén kamerového systému, který dnes hodně eliminuje majetkovou trestnou činnost na ulicích. Navíc se stále rozvíjí a má velké opodstatnění. Za mého působení jsme o kamerách teprve začínali uvažovat.

Těší mne, že doposud úspěšně funguje systém parkování v centru města Jihlavy, kterému jsme s kolegou pomáhali na svět a stále ještě nebyl překonán.

Poté však přišla další velká výzva...

Oslovil mne jihlavský starosta František Dohnal, kterého si velice vážím, s nabídkou vést nově vznikající organizaci Služby města Jihlavy. Ta se transformovala na s.r.o. a do roku 2002 se pod mým vedením proměnilo z firmy s 30 zaměstnanci a obratem 35 milionů korun na společnost s obratem 160 milionů a stovkou zaměstnanců. Její součástí se stala nově vybudovaná skládka v Henčově a koupaliště Vodní rád. Dodnes jsou SMJ jednou z největších městských firem v Jihlavě.

Proč jste v roce 2002 trochu překvapivě zamířil do privátní sféry a do zcela odlišného odvětví?

Deset let jsem pracoval pod městskou správou a už mne nebavilo novým zastupitelům vše dokola vysvětlovat. Chtěl jsem zajímavou změnu a soukromou firmu s fundovaným vedením a koncepcí. To jsem našel ve společnosti Klika – BP, která se zabývá komplexními řešeními požární bezpečnosti staveb. Poprvé jsem se tak přiblížil stavětině. Tři roky jsem pracoval jako výrobní ředitel a například jsem se podílel na obnově stanice metra Florenc po záplavách. Na tuto zkušenost vzpomínám v dobrém, neboť jsem poznal novou problematiku, mohl jsem na VÚT v Praze dálkově vystudovat problematiku požární bezpečnosti staveb a působil jsem v příjemném kolektivu lidí. Obrat firmy se pohyboval kolem 100 milionů korun, za což si pan Klika zaslouží obdiv.

V roce 2006 jsme vás přivítali v rodině PSJ...

Po dohodě s panem Vaculíkem jsem nastoupil na post ředitele tehdejší dceřiné firmy PSJ SERVIS. Byl

jsem seznámen s tím, že se nachází ve špatném stavu, ale skutečnost po měsíčním ohledání předčila veškeré očekávání. Firma byla velmi špatně řízena, trpěla zastaralým stavem techniky, nedostatkem financí a neměla zakázky. V prvním roce mého působení jsme se proto zaměřili na udržení PSJ SERVIS při životě. T se nám s ročním obratem 25 milionů korun podařilo a postupně jsme firmu začali konsolidovat. Stabilizovali jsme kádr zaměstnanců, z něhož zůstalo skutečně zdravé jádro, které mám chuť pracovat a lze se o tyto lidi opřít. Chtěl bych zde vyzdvihnout své spolupracovníky, bez jejichž pracovního nasazení a spolupráce bychom v následujících letech nebyly tak úspěšní. V roce 2007 dosáhl obrát 75 mil. Kč, v roce 2008 jsme pracovali s obratem 160 mil. Kč a v loňském krizovém období jsme prostavěli 123 milionů.

Jakým oblastem se věnujete? Nakolik jste zapojeni do zakázek PSJ?

Ve stručnosti lze říci, že jsme na stavbě schopní provést vše do úrovně "0". Tedy veškeré hrubé terénní úpravy, přípojky, komunikace, parkoviště a zpevněné plochy. V loňském roce jsme pro PSJ provedli obrát pouze kolem 20 milionů korun. Jsem rád, že jsme schopní nalézt na stavebním trhu zakázky sami. I v době krize jsme jako generální dodavatel získali zajímavé zakázky v podobě cyklostezky Jihlava – Třebíč – Raabs, stavby nového autobusového nádraží v Telči nebo rozšíření skládky v Henčově u Jihlavy.

Jak hodnotíte začlenění PSJ SERVIS do divizního uspořádání PSJ, ke kterému došlo na počátku roku 2008?

Jsem rozhodně velmi rád, že k tomuto kroku došlo. Naše transformace proběhla bez větších problémů, na fúzi jsme byli připraveni. Další důležitý moment nastal ve chvíli, kdy na postu ředitele Divize kapacity nahradil Petra Hübnera nový muž Petr Vondruška. Ten se stal kolegou nás vedoucích jednotlivých výrobních středisek, rozumí problematice a dokáže aktivně a konstruktivně spolupracovat. Existence této divize má stále větší opodstatnění a daří se jí prosazovat na stavebním trhu. Navíc jsme schopní účinně kooperovat s dalšími středisky – monolitů, ocelových konstrukcí a mechanizace.

Co spolupráce s ostatními divizemi?

Přesvědčit o našich schopnostech projektové manažery PSJ nebylo a není vůbec jednoduché. Myslím si, že by tato spolupráce mohla být intenzivnější. Vždyť zatím v našem segmentu činnosti realizujeme zhruba jen 10% celkového objemu těchto činností na stavbách PSJ. O naše větší zapojení bojuje jak divizní ředitel Petr Vondruška, tak ředitel celého úseku pozemních staveb Ing. Jiří Pech. I proto si myslím, že je před naším střediskem i celým PSJ velice pozitivní výhled.

Na které zakázky jste za uplynulý rok pyšný?

Nejzajímavější jistě byla už zmíněná cyklostezka. Představovala pro nás něco nového, neboť jsme prakticky poprvé realizovali souvislou asfaltovou komunikaci. Zakázka se vydařila z pohledu kvality, naplnění termínu i spolupráce s investorem. Myslím si, že tato cyklostezka bude do budoucna chloubou regionu. Už nyní je hojně využívána na trase Jihlava – Luka nad Jihlavou, popř. Bítovčice.

Jaké stavby vás čekají letos?

Dokončujeme stavbu autobusového nádraží v Telči a na stavbě administrativní budovy Main Point Karlín pro Divizi Praha provádíme demolici stávajících objektů a výkop stavební jámy. Připravujeme se na dodávku zemních prací pro Divizi Morava na stavbě bytových objektů v Horníkové ulici v Brně a v březnu zahájíme revitalizaci Cihlářského potoka v Havlíčkově Brodě. Ta si vyžádá 36 milionů korun a bude probíhat 3 roky. O další kontrakty bojujeme.

Na závěr našeho povídání prosím o pohled do vašeho soukromí...

Jsem podruhé ženatý a bydlíme v Jihlavě. Z prvního manželství mám šestadvacetiletou dceru a z toho aktuálního dva syny ve věku 16 a 18 let. Mezi mé zájmy náleží cyklistika, lyžování a horské túry. Snažíme se užít si dětí, dokud o to ještě mají zájem. Rád poslouchám vážnou hudbu a snažím se přečíst všechny svazky ve své velké knihovně.

Děkuji za rozhovor a přeji mnoho nejen pracovních úspěchů.

Miroslav Fuks